

Descoperirea lui Isus Hristos

1. Titlul
2. Autorul
3. Destinatarii, locul și situația
4. Data
5. Canonicitatea
6. Apocaliptica
7. Teologia
8. Conținutul și scopul
9. Legătura cu Vechiul Testament și simbolistica
10. Școlile de interpretare
11. Structura și împărțirea
12. Împărțirea generală
13. Structura: continuitate și paralelism
14. Paralelismul pe baza celor 5 serii de viziuni
15. Împărțirea detaliată
16. O structură posibilă a Apocalipsei
17. Trinitatea (ne)sfântă, capitolele 12-14
18. Hristos și numele Lui în Apocalipsa
19. Început și sfârșit – Moise și Ioan
20. Comentarii consultate

Mielul înjunghiat,
Leul din Iuda
și balaurul

Cartea care te face fericit
Cine este vrednic de închinare?
Cine este Împăratul lumii?
Domnul care vine din nou
Nădejde pentru biserică
Biruința Mielului
Ce are să se întâmple în curând
Întoarcerea Împăratului
Mângâiere pentru biserică
Ținta tuturor lucrurilor

Profeția nu slujește speculației,
ci motivației!

Apocalipsa a fost dată ca să descopere!

1. Titlul

Titlul cărții îl formează primele ei cuvinte: Descoperirea lui Isus Hristos. În greacă, „descoperire” se spune „Apokalypsis”. Cuvântul înseamnă a da la o parte o acoperitoare sau un văl, deci „dezvăluire”. Lucrul acesta poate fi făcut numai de Isus Hristos Însuși. Și ea este totodată dezvăluirea despre Isus Hristos, despre ceea ce este El, ce a făcut și ce va face.

Mulți nu au prețuit cartea aceasta așa cum prețuiesc alte cărți ale Bibliei, pentru că li s-a părut întunecată și ascunsă; dar intenția Apocalipsei (de aici înainte prescurtată Ap.) este tocmai opusul, și anume dezvăluire, luminare și încurajare pentru cel ce citește (nu doar pentru cel ce înțelege) și pentru cel ce o păzește, adică o ține și o împlinește (1:3). Ap. nu este pentru „curioși”, ci pentru „robi”!

2. Autorul

El se prezintă ca Ioan, fratele și părtașul la necaz (1:4,9; 22:8). Dar „descoperă” puțin despre sine. Cine altul decât Ioan, ucenicul lui Isus și apostolul, se putea prezenta bisericilor într-un mod atât de firesc? Iustin Martirul (100-165 d.Hr.) și Irineu (115-202) confirmă că autorul este Ioan, ucenicul și apostolul lui Isus.

Totuși, de timpuriu acest lucru a fost pus la îndoială, pentru că stilul și limba Ap. ar fi atât de diferite de cele ale Evangheliei și ale epistolelor. În ciuda deosebirilor există și potriviri. Deosebirile nu dovedesc neapărat că nu este vorba de același autor.

Ioan înseamnă „Dumnezeu este un dătător plin de har”. Isus îl numește, împreună cu fratele său Iacov, „fiii tunetului” (Marcu 3:17). Ambele înțelesuri se văd din plin în scrierile lui.

Ioan a trăit mult, la sfârșit probabil în Efes, după moartea lui Pavel. Nu este dovedit dacă Ioan a murit ca martir sau, la adânci bătrâneți, de o moarte „naturală”. Tradiția vorbește despre chinurile prin care a trecut când la Roma a fost cufundat în ulei clocotit, din care însă ar fi scăpat nevătămat; după aceea a fost exilat pe insula Patmos, în Marea Egee. De acolo s-a întors la Efes.

3. Destinatarii, locul și situația

Acestea sunt cele șapte biserici locale din Asia Mică (capitolele 2 și 3). Ne-am putea întreba dacă fiecare biserică a primit o copie completă a întregii Ap. sau doar scrisoarea adresată ei.

Destinatarii erau, ca și Ioan, oameni care se aflau în parte în persecuție și greutate și care trebuiau să lupte cu învățături false și cu influențe din păgânism (gnosticism) și din iudaism. Chiar dacă persecuția a venit în valuri și nu a fost pretutindeni și totdeauna la fel de puternică, în secolele I și II se observă limpede o atmosferă de distanță între stat și Biserică.

Se spune că pe atunci nicio epistolă a Noului Testament nu a fost citită cu atâta râvnă ca Ap., pentru că vorbea inimii bisericii, spre mângâiere și încurajare. Acest lucru ne îndeamnă să credem că și noi putem primi o mare binecuvântare citind cu râvnă această epistolă.

De pe Patmos, unde a fost scrisă Ap., ea a plecat spre cele șapte biserici și a fost dusă de unul sau mai mulți soli pe drumurile obișnuite ale vremii.

4. Data

Despre data scrierii celei mai lungi epistole a Noului Testament există două păreri. Datarea timpurie o așază în vremea domniei lui Nero (54-68). Fiindcă Ioan trebuie să măsoare Templul din Ierusalim, scrierea ar trebui să fie dinainte de distrugerea lui în anul 70.

Mai mulți comentatori așază data mult mai târziu, în vremea domniei lui Domițian (81-96), de pildă Irineu, care a fost ucenicul lui Policarp, care la rândul lui fusese ucenicul lui Ioan. Domițian a fost primul împărat cu un cult imperial în care se lăsa venerat ca Domn și Dumnezeu (Dominus et Deus). Cultului imperial, Ioan îi opune adevărata închinare înaintea Dumnezeului celui viu și a Mielului.

Data scrierii are de-a face și cu școala de interpretare care tâlcuiește Ap. Astfel, datarea timpurie este preferată în mod logic de preteriști și de postmilienariști.

5. Canonicitatea

În canonul Noului Testament, cu cele 27 de cărți și epistole ale lui, Ap. stă pe bună dreptate pe ultimul loc. Ca singura carte profetică a Noului Testament, ea tratează ceea ce, văzut din momentul scrierii, se afla în viitor.

Autenticitatea Ap., faptul că a fost scrisă de un apostol și deci inspirația ei au făcut ca ea să aibă relativ devreme (a doua jumătate a secolului al II-lea) un loc recunoscut în canonul Noului Testament, lucru favorizat poate de răspândirea ei rapidă în șapte biserici. Pe de altă parte – în Biserica de Răsărit – a durat până în secolul al XII-lea până când Ap. a fost recunoscută. Îndoielile principale stăteau în presupunerea că Ap. ar avea alt autor (necunoscut sau neconfirmat) decât Evanghelia după Ioan. Stilul limbii este, după cum recunoaște oricine, diferit și ar putea lăsa să se bănuiască autori diferiți. Mai multe motive pot explica deosebirea de limbă: Ioan vorbea aramaica și a scris Ap. devreme, spre deosebire de Evanghelie, pe care a scris-o într-o greacă „mai bună”. Sau a avut un scrib care știa bine greaca sau era grec și a șlefuit limba lui Ioan. Stilul diferit al Apocalipsei este intenționat, iar deosebirile sunt voite, având în vedere „apocaliptica”.

6. Apocaliptica

Apocaliptica nebiblică și iudaică este un stil de scriere sau un stil literar care a fost răspândit și îndrăgit în iudaism din secolul al II-lea î.Hr. până în secolul al II-lea d.Hr. Aceste scrieri foloseau imagini și simboluri, ființe cerești și ființe ale întunericului și se înțelegeau ca o încurajare pentru vremuri grele, prin vestirea unor vremuri mai bune. Autorul folosea un pseudonim (Enoh, Avraam, Baruc, Ezra și alții).

Se poate constata fără îndoială o anumită asemănare. Stilul literar al acestei epistole inspirate este apocaliptic, iar cititorii l-au întâlnit ca pe ceva cunoscut sau obișnuit. Totuși, deosebirile față de apocaliptica iudaică sunt prea mari ca să așezăm Ap. tot acolo: autorul se face cunoscut și se întemeiază pe Isus Hristos ca izvor al dezvoltării. Conținutul ei este unic. El nu este iudaic, ci creștin. Apocaliptica acestei cărți este legată de persoana Domnului Isus Hristos.

7. Teologia

Teologia Ap. este altfel decât cea pe care o avem în celelalte epistole, chiar și ale lui Ioan, sau ale lui Pavel și Petru. În Ap. ea constă dintr-o teologie vizuală, în a vedea. Ascultătorul este luat cu el în

furtună, în foc, în cutremure, în dureri, în hulă și în furie. Teologia Ap. se întemeiază pe învățătura Noului Testament, dar mai ales în viziuni pe Vechiul Testament. Ap. se leagă direct de simbolistica Vechiului Testament și o duce mai departe până la desăvârșire.

8. Conținutul și scopul

Mântuirea lui Dumnezeu nu este doar o chestiune personală, individuală. Ap. dezvăluie planul suveran al lui Dumnezeu de a lua din nou în stăpânire și de a „recuceri” pământul (cosmosul) prin Fiul Său, Isus Hristos. Ap. duce până la desăvârșirea planului Său în noua creație. Drumul până acolo este descris în Ap. ca în nicio altă epistolă a Noului Testament. Totuși, Ap. nu conține un „orar detaliat al vremii sfârșitului”.

Scopul Ap. pentru cititor, pentru credincios, îl numește ea însăși: cel neprihănit să fie și să lucreze și mai departe neprihănit, iar cel sfânt să se sfințească și mai mult (în vorbirea și în faptele lui) (22:11).

Scopul cărții este mângâierea și încurajarea. Ap. ne dă siguranța că tronul lui Dumnezeu stă neclintit, că Dumnezeu șade pe el, că tronul nu tace și că are un plan. De acolo Dumnezeu intervine cu putere și cu efect în mersul lumii, ca să pună capăt păcatului și nedreptății și să-l pedepsească pe păcătos. La întrebarea „Va merge mereu așa?”, Ap. răspunde cu încredere: Nu! Dumnezeu și Mielul vor birui. Până la arătarea Domnului însă, pentru creștini lucrurile nu vor arăta a biruință, ci a înfrângere, pentru că mulți mor ca martiri. Dar moartea lor este biruința lor, tot așa cum Mielul a biruit prin moartea Lui.

Această privire înainte și descoperirea Fiului lui Dumnezeu prin această epistolă duc biserica, ce suferă acum, la închinare înaintea lui Dumnezeu și a Mielului. Aceasta este marea deosebire: locuitorii pământului se închină idolilor, creștinii se închină Mielului.

9. Legătura cu Vechiul Testament și simbolistica

Apocalipsa are sens numai în lumina Vechiului Testament. În Ap. există peste 500 de trimiteri la întregul Vechi Testament (dar niciun citat direct). Cel mai mult, Ioan se referă la Daniel, Isaia și Ezechiel, precum și la Exodul.

Limbaajul simbolic al Ap. este clar și se întemeiază în mare parte – dar nu numai - pe Vechiul Testament.

- Simboluri care pot fi explicate pe baza altor cărți ale Bibliei
- Simboluri care sunt explicate în Ap. însăși
- Simboluri care pot fi explicate din contextul Ap.
- Simboluri care pot fi explicate pe baza altor izvoare (sau a unor izvoare externe)

10. Școlile de interpretare

De-a lungul istoriei Bisericii s-au cristalizat moduri diferite de a privi Ap. Astfel, astăzi se poate vorbi de școli de interpretare. Ele se deosebesc în principiu prin încadrarea în timp a lucrurilor și a evenimentelor, a lucrurilor pe care le scrie Ioan. Totodată, și ca urmare a celor de mai înainte, există deosebiri în tâlcuirea simbolurilor. Această tâlcuire trebuie făcută cu reținere și cu grijă, pentru că la unele simboluri nu avem posibilitatea de a avea o certitudine de 100% asupra tâlcuirii.

- *Interpretarea preteristă* (istoria contemporană autorului): Profețiile s-au împlinit deja în vremea lui Ioan. De exemplu, fiara și numărul 666 s-au împlinit în persoana lui Nero.

- *Interpretarea istorică*: Împlinirile prorociilor sunt căutate și tâlcuite de-a lungul întregii istorii a Bisericii (de exemplu Luther și alți reformatori, Isaac Newton).
- *Interpretarea futuristă* (istoria sfârșitului): Cele mai multe prorocii, din perspectiva lui Ioan și din perspectiva noastră în anul 2012, urmează abia să se împlinească, în vremea de dinaintea revenirii lui Hristos, vizibilă pentru toți oamenii (de exemplu J.N. Darby, C.I. Scofield, Walvoord, Ryrie, Hal Lindsay, mai ales perspectiva dispensaționalismului).
- *Interpretarea idealistă* (deasupra istoriei): Profețiile nu descriu evenimente istorice, ci exprimă într-un mod deosebit, din nou și din nou, faptul că Dumnezeu îl va birui pe cel rău și răul.
- *Interpretarea din perspectiva istoriei mântuirii*: Această interpretare nu se leagă de un singur model, ci încearcă să tâlcuiască fiecare text în felul care i se potrivește cel mai bine. Astfel, în acest mod de interpretare se folosesc toate cele patru metode de mai înainte, fără a se lega ca un rob de un singur model de interpretare (T. Zahn, O. Cullmann, G.E. Ladd). În fond, istoria este privită pornind de la ținta ei: venirea lui Hristos este punctul de cotitură viitor, care încheie ce este vechi și deschide ce este nou.

Pentru a fi compleți, pe lângă școlile de interpretare trebuie amintite și diferitele concepții despre Împărăția de 1000 de ani, care la rândul lor sunt legate de școlile de interpretare amintite mai sus.

Amilenarismul: Împărăția de 1000 de ani este înțeleasă spiritual și ca existând deja (realizată) de la înălțarea la cer a lui Isus. Odată cu venirea viitoare a lui Isus începe apoi noua creație.

Postmilenarismul: Împărăția de 1000 de ani va lua naștere în formă exterioară prin răspândirea Evangheliei, de-a lungul unei perioade lungi, și va fi predată lui Hristos la revenirea Lui.

Premilenarismul: Împărăția de 1000 de ani începe odată cu venirea lui Isus, cu sosirea lui Mesia. Ea este pe de-a-ntregul viitoare și trebuie înțeleasă literal. În cadrul premilenarismului există 2 direcții care susțin în principiu această concepție:

1. Dispensaționalismul (cel mai răspândit): În această împărăție de pace se împlinesc toate promisiunile față de un popor național Israel restaurat spiritual, atunci cu Templu și slujbă de jertfe în Ierusalim și cu stăpânirea lui Mesia peste lume de acolo. Biserica domnește împreună cu Hristos. Capitolele 4 – 19 ale Ap. descriu exclusiv vremea de după răpirea Bisericii, o perioadă de necaz de 7 ani.
2. Premilenarismul clasic sau istoric: Primii creștini așteptau o împărăție de pace viitoare și, înainte de ea, stăpânirea lui Antihrist și asupra creștinilor de către el. Ap. descrie evenimente viitoare, dar ea privește întreaga istorie a Bisericii până la venirea Domnului, la care are loc și răpirea.

Această schemă arată concepția premilenarismului:

(Schemă: axa timpului de la stânga la dreapta)

- 1. Venirea lui Hristos (cruce, săgeată în sus)
- Vremea Bisericii
- Necazul
- 2. Venirea lui Hristos (săgeată în jos)
- Mileniul – Împărăția de 1000 de ani

11. Structura și împărțirea

Pe această temă există multe propuneri. Împărțirile diferite se întemeiază pe unghiuri de vedere și aspecte diferite. Ele se orientează după accente, teme, puncte culminante, structură literară, fraze intermediare, întreruperi, numere și alte criterii.

În orice caz, împărțirea și urmărirea unei structuri a întregului text hotărăsc în parte cum înțelegem cartea. De aceea, în acest punct este foarte folositoare o muncă temeinică (personală).

Mulți comentatori văd în capitolul 1, versetul 19 cheia unei împărțiri. Hristos îi spune lui Ioan:

Scrie, dar,

1. lucrurile pe care le-ai văzut	viziunea lui Hristos cel proslăvit, 1:12-20
2. lucrurile care sunt	cele 7 biserici din Asia Mică, secolul I, capitolele 2 și 3
3. și lucrurile care au să fie după ele	de la capitolul 4 sau 6, începând din secolul I

Astfel ar fi posibilă o împărțire generală a Apocalipsei în 2 părți:

1. Capitolele 1-3 (ce văzuse Ioan, pe Hristos, și ce vedea, bisericile)
2. Capitolele 4-22 (viziunea cerească până la desăvârșirea noii creații).

Dacă Ioan vrea în acest verset să dea de fapt o „împărțire în două” sau o „împărțire în trei” a Apocalipsei, nu este limpede între comentatori. O explicație simplă a acestui verset nu trimite la 2 sau 3 unități (de timp), ci pur și simplu la întreaga perioadă pe care Noul Testament o numește „zilele din urmă”. Acestea au început deja cu prima venire a lui Isus și vor dura până când Domnul Isus va veni pentru ultima dată, a doua oară.

G. K. Beale face în acest context o observație remarcabilă: „Partea de încheiere (a versetului 19; *lucrurile care au să fie după ele*) este probabil o aluzie conștientă la Daniel 2:28,29,45, care în contextul inițial se referă la cadrul eschatologic și la cuprinderea viziunii despre Împărăția lui Dumnezeu, care va cuprinde tot pământul. În Daniel 2:28 și 29, expresia «zilele din urmă» este folosită ca sinonim pentru «după aceste lucruri». Dacă «după aceste lucruri» este folosit pentru epoca eschatologică generală (a sfârșitului sau cea din urmă), atunci 1:19 nu poate exprima o formulă cronologică atât de îngustă. Versetul se referă probabil la perioada sfârșitului, care își cuprinde începutul în trecut, precum și prezentul și viitorul.”

O împărțire simplă și ușor de urmărit împarte Apocalipsa în 4 părți, prima și ultima parte fiind începutul și încheierea epistolei, iar între ele fiind așezate cele două părți principale:

12. Împărțirea generală

Începutul epistolei 1:1-8

Prima parte principală:

Viziunea de pe pământ: Fiul omului și cele 7 mesaje către cele 7 biserici 1:9 - 3:21

Viziunea Fiului omului și a celor 7 sfeșnice de aur 1:9-20

Dictarea celor 7 mesaje către cele 7 biserici 2:1 - 3:21

A doua parte principală:

Viziuni în cer: „Ce are să se întâmple după aceste lucruri” 4:1 - 22:5

- Prima serie de viziuni: Sala tronului ceresc al lui Dumnezeu; cele 7 peceti 4:1 - 8:1
- A doua serie de viziuni: Cele 7 trâmbițe 8:(1) 2 - 11:19
- A treia serie de viziuni: Vedenii (femeia și copilul, balaurul, Mihail, fiara din mare și cea din pământ) și detalii istorice 11:19 - 15:4
- A patra serie de viziuni: Cele 7 potire ale mâniei sau ale judecății 15:5 - 19:10
- Viziune complementară: Curva Babilon 17:1 - 19:10
- A cincea serie de viziuni: Biruința lui Dumnezeu și judecățile de la sfârșit, 19:11 - 22:5
- Viziune complementară: Mireasa Mielului - noua creație 21:9 - 22:5

Încheierea epistolei 22:6-21

13. Structura: continuitate și paralelism

O întrebare importantă în căutarea unei împărțiri potrivite este desfășurarea în timp a evenimentelor descrise.

O concepție privește toate evenimentele din Ap. ca urmând unul după altul în sens cronologic.

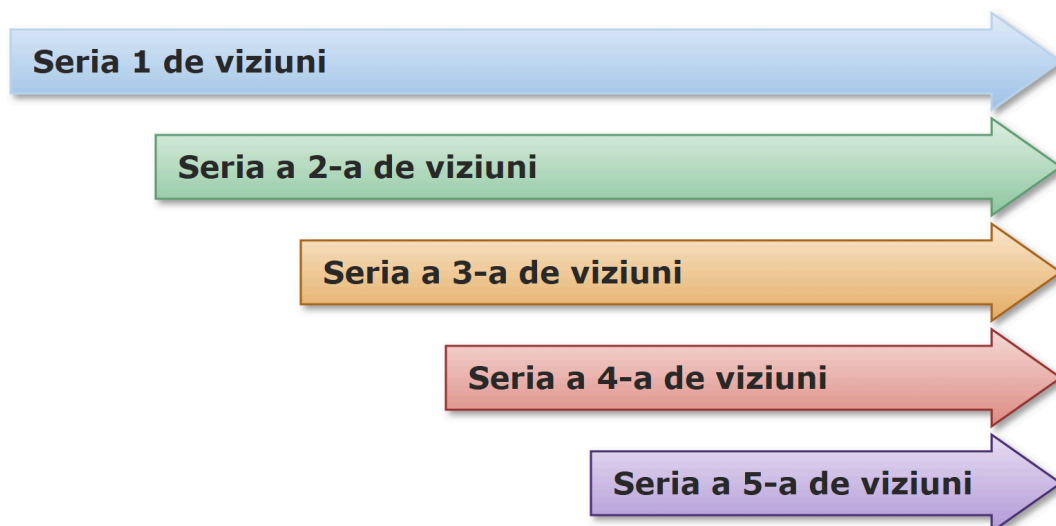
O altă concepție privește partea principală a Apocalipsei în așa fel încât ea vorbește despre mai multe cicluri care se desfășoară în paralel. Acestea nu sunt simple repetări, ci serii de viziuni – întrerupte mereu de fraze intermediare explicative – care pot cuprinde întreaga epocă creștină. Nu se poate spune exact și cu certitudine unde încep, dar sfârșitul lor este de fiecare dată arătarea Domnului Isus Hristos.

Cum se poate întemeia acest paralelism, spre deosebire de o succesiune cronologică?

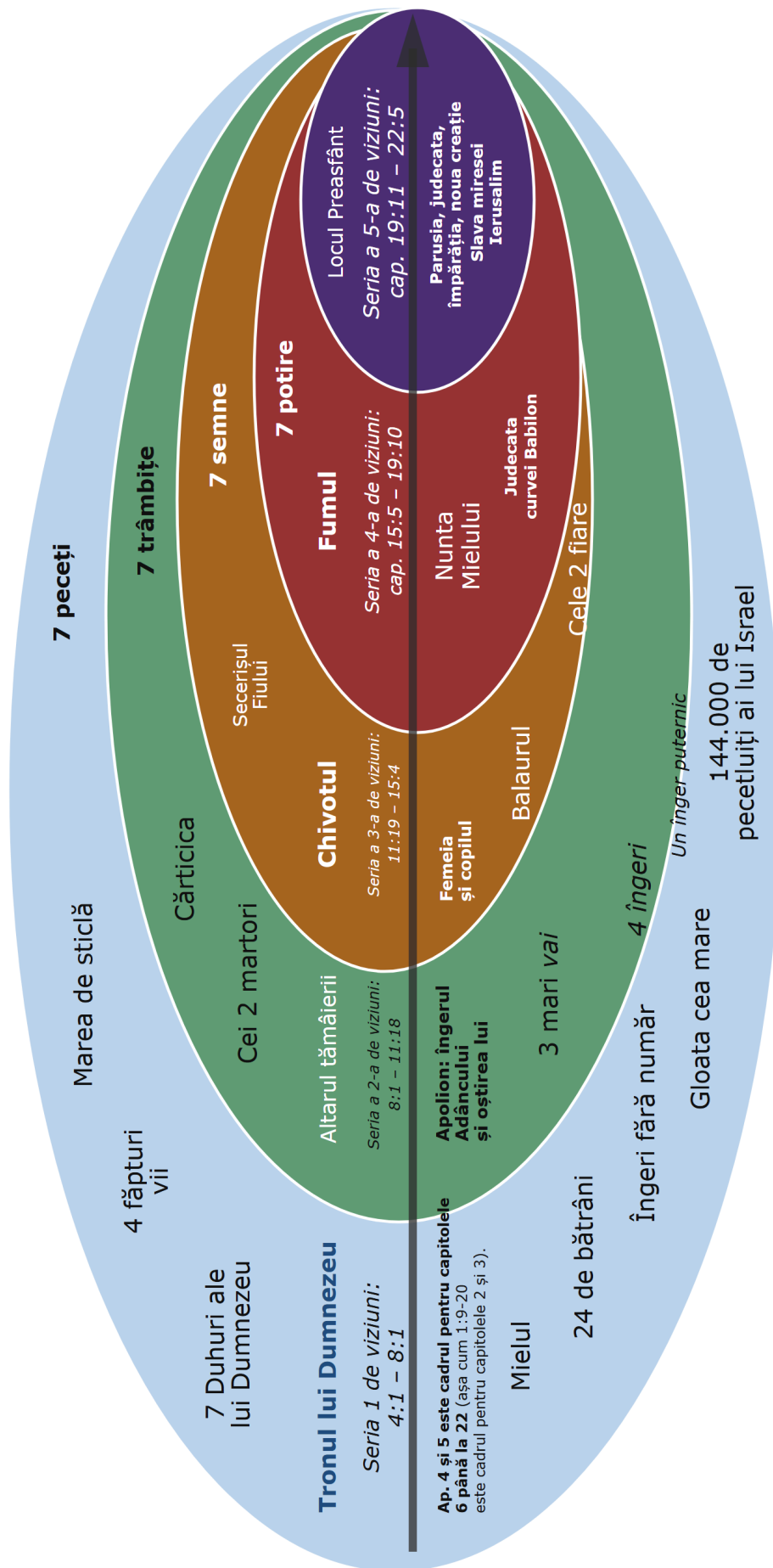
Așa cum arată tabelul următor, se văd potriviri izbitoare. Cea mai importantă este aceasta: în text este pomenită de mai multe ori venirea Domnului Isus Hristos. Deși acest eveniment este descris cel mai intens abia în capitolul 19:12, el este adus în discuție pe larg de mai multe ori și înainte. Această venire și lauda lui Dumnezeu care urmează sunt o țintă și un punct fix, care încheie de fiecare dată o serie de viziuni și care fac potrivită o împărțire paralelă.

14. Paralelismul pe baza celor 5 serii de viziuni

4:1 - 8:1	8:1 - 11:18	11:19 - 15:4	15:5 - 19:10	19:11 - 22:5
deschis	deschis	deschis	deschis	deschis
o ușă - în cer	a 7-a pecete (abia acum cartea este deschisă); tăcere - în cer	Templul lui Dumnezeu - în cer	Templul cortului mărturie - în cer	Cerul
Tronul	Altarul de aur al tămâierii	Chivotul legământului	Fumul din slava și puterea lui Dumnezeu	Cel Credincios și Adevărat
Fulgere Glasuri Tunete	Glasuri Tunete Fulgere Cutremur	Fulgere Glasuri Tunete Cutremur Grindină	Fulgere Glasuri Tunete cel mai mare cutremur cea mai mare grindină	El Însuși vine personal
Cele 7 peceti	Cele 7 trâmbițe	(7 semne / secțiuni)	Cele 7 potire	De 7 ori „Și am văzut”
Pecetea a 6-a: Venirea lui Hristos	Trâmbița a 7-a: Venirea lui Hristos	Secerișul pământului: Venirea lui Hristos	Potirul al 7-lea: Venirea lui Hristos	Venirea lui Hristos
<i>Intercalare: Cap. 7: Cei 144.000 Gloata cea mare</i>	<i>Intercalare: Cap. 10 și 11 (început)</i>	<i>Intercalare: Cap. 14 (început): 144.000</i>	<i>Anexă lungă: Curva: Babilonul</i>	<i>Anexă lungă: Mireasa: Noul Ierusalim</i>
7:11,12: Bucurie/Închinare v. 12: Lauda, slava, înțelepciunea, mulțumirile, cinstea, puterea și tăria să fie ale Dumnezeului nostru ..	11:16 și urm.: Bucurie/Închinare v. 17: .. Doamne Dumnezeule, Atotputernice, .. pentru că ai pus mâna pe puterea Ta cea mare...	15:3 și urm.: Bucurie/Închinare v. 3: Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule, Atotputernice ..	19:1 și urm.: Bucurie/Închinare v. 1: Mântuirea și slava și cinstea și puterea să fie ale Domnului, Dumnezeului nostru	
7:17: Mielul care stă în mijlocul tronului .. va fi Păstorul lor și-i va duce la izvoarele apelor vieții	11:17 și urm.: Ți-ai început <i>domnia</i> .. să dai răsplata robilor Țăi	15:3 și urm.: [Tu,] Împărat al sfinților .. toate neamurile vor veni și se vor închina înaintea Ta	19:6: Domnul Și-a început <i>domnia</i> .. v. 9: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului	22:3: Tronul lui Dumnezeu și al Mielului .. v. 5: [Robii Lui] vor domni «ca împărați» în vecii vecilor

Împărțirea Apocalipsei pe baza celor 5 serii de viziuni

15. Împărțirea detaliată

Începutul epistolei 1:1-8

1. Titlul: 1:1 (început)
2. Proveniența și scopul: 1:1,2
3. Fericirea: 1:3
4. Salutul: 1:4,5 (început)
5. Doxologia: 1:5,6
6. Tema: 1:7
7. Prezentarea Celui care dă de fapt descoperirea: 1:8

Prima parte principală: Viziunea de pe pământ: Fiul omului și cele 7 mesaje către cele 7 biserici 1:9-3:21

Introducere la dictarea celor șapte mesaje către cele șapte biserici 1:9-20

1. Împrejurările exterioare ale lui Ioan: 1:9
2. Prezentarea Domnului și însărcinarea Lui pentru Ioan: 1:10,11
3. Cele șapte sfeșnice 1:12
4. Fiul omului: 1:13-16
5. Reacția lui Ioan și încurajarea din partea Domnului 1:17,18
6. Repetarea însărcinării: 1:19
7. Tâlcuirea stelelor și a sfeșnicelor: 1:20

I. Către Efes 2:1-7

1. Adresarea și prezentarea de sine: 2:1
2. Recunoașterea: 2:2,3
3. Muștrarea: 2:4
4. Îndrumarea cu amenințare: 2:5
5. Lauda: 2:6
6. Chemarea de a asculta
7. Promisiunea pentru cel ce biruiește: 2:7

II. Către Smirna 2:8-11

1. Adresarea și prezentarea de sine: 2:8
2. Recunoașterea: 2:9
3. Încurajarea și pregătirea: 2:10 (început)
4. Îndrumarea: 2:10
5. Promisiunea răsplătii: 2:10 (sfârșit)
6. Chemarea generală de a asculta: 2:11 (început)
7. Promisiunea pentru cel ce biruiește: 2:11 (sfârșit)

III. Către Pergam 2:12-17

1. Adresarea și prezentarea de sine: 2:12
2. Recunoașterea: 2:13
3. Muștrarea: 2:14,15
4. Îndrumarea: 2:16
5. Amenințarea cu judecata: 2:16
6. Chemarea generală de a asculta: 2:17 (început)
7. Promisiunea pentru cel ce biruiește: 2:17 (sfârșit)

IV. Către Tiatira 2:18-29

1. Adresarea și prezentarea de sine: 2:18
2. Recunoașterea: 2:19
3. Muștrarea: 2:20,21
4. Amenințarea cu judecata: 2:22,23
5. Încurajarea pentru cei credincioși: 2:24,25
6. Promisiunea pentru cel ce biruiește: 2:26-28
7. Chemarea generală de a asculta: 2:29

V. Către Sardes 3:1-6

1. Adresarea și prezentarea de sine: 3:1
2. Recunoaștere = muștrare: 3:1
3. Îndrumarea: 3:2,3 (început)
4. Amenințarea cu judecata: 3:3 (sfârșit)
5. Încurajarea pentru cei credincioși: 3:4
6. Promisiunea pentru cel ce biruiește: 3:5
7. Chemarea generală de a asculta: 3:6

VI. Către Filadelfia 3:7-13

1. Adresarea și prezentarea de sine: 3:7
2. Recunoașterea și mângâierea: 3:8
3. Încurajarea (cu privire la vrăjmași): 3:8,9
4. Promisiunea ocrotirii: 3:10
5. Îndrumarea: 3:11
6. Promisiunea pentru cel ce biruiește: 3:12
7. Chemarea generală de a asculta: 3:13

VII. Către Laodiceea 3:14-21

1. Adresarea și prezentarea de sine: 3:14
2. Recunoaștere = muștrare: 3:15
3. Amenințarea cu judecata: 3:16-17
4. Îndrumarea : 3:18-19
5. Promisiunea pentru cei credincioși: 3:20

6. Promisiunea pentru cel ce biruiește: 3:21
7. Chemarea generală de a asculta: 3:22

A doua parte principală: Viziuni în cer: „Ce are să se întâmple după aceste lucruri” 4:1 - 22:5

I. Prima serie de viziuni: Cele șapte peceteți 4:1-8:1

Introducere la cele șapte peceteți: Dumnezeuul istoriei și cei din jurul Lui 4:1 - 5:14

1. Deschiderea ușii în cer și mutarea văzătorului în cer 4:1,2 (început)
2. Tronul și Cel ce șade pe tron: 4:2,3
3. Cei din jurul tronului: 4:4-8
4. Închinarea celor 24 de bătrâni înaintea Celui ce șade pe tron: 4:9-11
5. Sulul de carte din mâna Celui ce șade pe tron: 5:1-5
6. Mielul din mijlocul tronului: 5:6,7
7. Închinarea înaintea Mielului: 5:8-14

Deschiderea primelor șase peceteți 6:1 -17

- Pecetea întâi: arcul și cununa biruinței: cuceriri, biruințe: 6:1,2
- Pecetea a doua: o sabie mare: războaie: 6:3,4
- Pecetea a treia: o cumpănă: foamete: 6:5,6
- Pecetea a patra: moartea: puterea de a ucide cu sabia, cu foametea, cu moartea (ciuma) și cu fiarele pământului: 6:7,8
- Pecetea a cincea: sufletele martirilor sub altar: 6:9,11
- Pecetea a șasea: zguduirii: 6:12,17

Două viziuni intermediare 7:1-17

- Pecetluirea celor 144 000: 7:1-8
- Gloata fără număr înaintea tronului: 7:9-17

Deschiderea peceteții a șaptea 8:1

II. A doua serie de viziuni: Cele șapte trâmbițe 8:(1) 2 - 11:19

Introducere la cele șapte trâmbițe 8:(1) 2 -6

- Arătarea îngerilor cu trâmbițe: 8:2
- Îngerul cu cădelnița: 8:3-5
- Pregătirea pentru sunarea din trâmbițe: 8:6

Sunarea primelor șase trâmbițe 8:7 - 9:21

- Trâmbița întâi: pământul: locuința și hrana din plante: 8:7
- Trâmbița a doua: marea: pescuitul și negoțul: 8:8,9
- Trâmbița a treia: apele: ce este mai necesar pentru viață: 8:10,11
- Trâmbița a patra: aștrii cerului și vestirea celor trei vai: 8:13
- Trâmbița a cincea (primul vai) și vestirea celorlalte două vai: 9:1-12
- Trâmbița a șasea (al doilea vai): 9:13-21

Două viziuni intermediare 10:1-11:14

- Îngerul cu cărticica: 10:1-11
- Măsurarea Templului și cei doi martori din Ierusalim: 11:1-14

Sunarea trâmbiței a șaptea 11:15-18

- Vestirea celui de-al treilea vai: 11:14
- Sunarea trâmbiței a șaptea (al treilea vai): 11:15 (început)
- Vestirea domniei lui Dumnezeu: 11:15 (mijloc)
- Închinarea celor 24 de bătrâni înaintea lui Dumnezeu: 11:16-18

III. A treia serie de viziuni: Vedenii suplimentare și detalii istorice 11:19-15:4

Introducere: Deschiderea Templului din cer 11:19

1. Vedenii despre vrăjmașul de moarte nevăzut: Lupta balaurului împotriva femeii 12:1 -17

- Prima imagine: atacul balaurului asupra copilului nou-născut: 12:1-6
- Semnul 1: femeia care naște: 12:1,2
- Semnul 2: balaurul care amenință femeia și copilul ei: 12:3,4
- Nașterea și ocrotirea copilului: 12:5
- Fuga și ocrotirea femeii: 12:6
- A doua imagine: lupta fără izbândă a balaurului în cer: 12:7-12
- Înfrângerea lui și căderea lui pe pământ: 12:7-9
- Bucuria din cer pentru înfrângerea lui: 12:10-12
- A treia imagine: atacul balaurului asupra femeii și asupra celorlalți urmași ai ei: 12:13-17
- Prigonirea femeii de către el și ocrotirea ei: 12:13-16
- Lupta lui împotriva celorlalți urmași ai femeii: 12:17

2. Vedenii despre vrăjmașul de moarte văzut: Lupta fiarei împotriva sfinților 13:1 -18

- Fiara din mare: 13:1-10
- Descrierea: 13:1-3
- Închinarea înaintea ei: 13:4
- Hula ei împotriva lui Dumnezeu: 13:5-6
- Războiul ei împotriva sfinților: 13:7,8
- Chemarea sfinților la credincioșie: 13:9-10
- Fiara din pământ: Ap. 13:11-18
- Descrierea fiarei a doua: 13:11-14 (început)
- Învățătura fiarei a doua: 13:14-18

3. O privire înainte spre țintă: Cei 144 000 cu Mielul pe Sion – și cântarea lor 14:1-5

- Descrierea lor: 14:1
- Cântarea lor: 14:2,3
- Identificarea lor: 14:4,5

4. Cei trei îngeri care vestesc judecata 14:6-13

- Îngerul întâi: Evanghelia veșnică: 14:6,7
- Îngerul al doilea: A căzut Babilonul: 14:8
- Îngerul al treilea: avertizare împotriva lepădării: 14:9-11
- Chemare de a păzi poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus: 14:12
- Fericirea morților de acum înainte: 14:13

5. Fiul omului pe nor și cei trei îngeri care strigă 14:14 -20

- Secerișul grâului de pe pământ: 14:14-16
- Culesul strugurilor de pe pământ: 14:17-20

6. Pregătirea celor șapte îngeri cu cele din urmă urgii 15:1

7. O a doua privire înainte spre țintă: Biruitorii lângă marea de sticlă – și cântarea lor 15:2-4

- Biruitorii: 15:2
- Cântarea biruitorilor: 15:3,4

IV. A patra serie de viziuni: Cele șapte potire (= încheierea judecăților trâmbiței a șaptea) 15:5-19:10

Introducere la cele șapte potire 15:5-16:1

- Deschiderea Templului cortului mărturie: 15:5
- Arătarea celor 7 îngeri cu cele 7 potire: 15:6-8
- Porunca de a vărsa cele 7 potire: 16:1

Vărsarea primelor șase potire 16:2-9

- Vărsarea potirului 1: pământul: 16:2
- Vărsarea potirului 2: marea: 16:3
- Vărsarea potirului 3: apele: 16:4-7
- Vărsarea potirului 4: soarele: 16:8,9
- Vărsarea potirului 5: imperiul fiarei: 16:10,11
- Vărsarea potirului 6: Eufratul: 16:12

Viziune intermediară: Adunarea pentru război 16:13 -16

- Ieșirea duhurilor necurate ca să-i adune pe împărați: 16:13-14
- Strigăt intermediar: fericirea celor ce veghează: 16:15
- Adunarea pentru război la Armaghedon: 16:16

Vărsarea potirului 7: văzduhul 16:17 -21

V. Viziune complementară la a patra serie de viziuni: Curva – pseudo-slava ei și căderea ei 17:1-19:10

Curva și fiara 17:1-18

- Introducere: 17:1-3
- Descrierea femeii: 17:3-6
- Explicații despre femeie și despre fiară: 17:7-18

Prăbușirea Babilonului 18:1-24

- Vestirea căderii: 18:1-3
- Îndemnul de a ieși din ea și de a-i răsplăti păcatele: 18:4-7
- Vestirea urgiilor ei: 18:8
- Bocetul locuitorilor pământului pentru căderea ei: 18:9-19
- Urmările căderii ei: 18:21-24

Cele patru Aleluia pentru prăbușirea Babilonului și vestirea nunții Mielului 19:1-10

- Primul Aleluia: 19:1,2
- Al doilea Aleluia: 19:3
- Al treilea Aleluia: 19:4,5
- Al patrulea Aleluia și vestirea nunții Mielului: 19:6,7
- Pregătirea nunții Mielului: 19:8,9

Reacția văzătorului 19:10

VI. A cincea serie de viziuni: Biruința lui Dumnezeu și judecățile de la sfârșit: 19:11-22:5

1. Revenirea lui Isus Hristos 19:11 -16

- a. Deschiderea cerului: 19:11 (început)
- b. Călărețul de pe calul alb: 19:11.
- c. Descrierea Călărețului: 19:12-16
- Ochii Lui: 19:12
- Cununile Lui: 19:12
- Numele Lui: 19:12
- Haina Lui: 19:13
- Numele Lui care Îi exprimă ființa: 19:13
- Oștile Lui: 19:14
- Sabia Lui: 19:15
- Titlul Lui oficial: 19:16

2. Vestirea ospățului de judecată al lui Dumnezeu 19:17,18

3. Judecata asupra fiarei și a prorocului mincinos și asupra oștilor lor 19:19 -21

4. Judecata vremelnică asupra Satanei 20:1-3

- a. Cel ce o îndeplinește: 20:1
- b. Îndeplinirea: 20:2,3 (început)
- c. Scopul: 20:3
- d. Limitarea în timp: 20:3 (sfârșit)

5. Împărăția de o mie de ani 20:4-10

- a. Domnia sfinților: 20:4-6
- b. Judecata asupra Satanei: 20:7-10

6. Judecata asupra morților 20:11-15

- a. Scena judecății: 20:11-12 (început)
- b. Desfășurarea judecății: 20:12 (sfârșit),13
- c. Osândirea: 20:14,15

7. Cele noi 21:1-8

- a. Noua creație: 21:1
- b. Noul Ierusalim: 21:2
- c. Noua părtășie cu Dumnezeu: 21:3,4
- d. Cuvintele de încheiere ale lui Dumnezeu către Ioan: 21:5-8

VII. Viziune complementară la a cincea serie de viziuni: Mireasa – slava ei 21:9-22:5

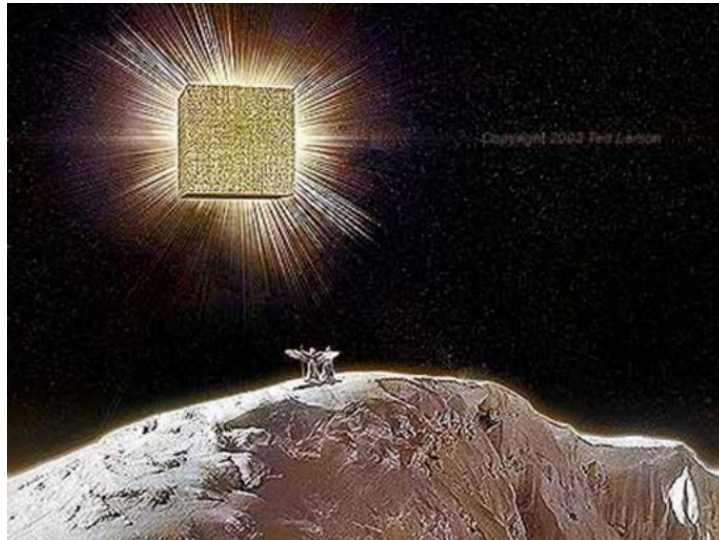
Introducere 21:9-10

Înfățișarea cetății 21:11-27

1. Strălucirea ei (slava ei): 21:11
2. Înfățișarea ei din afară 21:12-14
3. Dimensiunile ei: 21:15-17
4. Materialul ei de construcție (frumusețe, preț): 21:18-21
5. Templul ei: 21:22
6. Lumina ei: 21:23
7. Locuitorii ei: 21:24-27

Viața locuitorilor cetății 22:1-5

1. Apa ei: 22:1
2. Rodul ei: 22:2 (început)
3. Sănătatea ei: 22:2,3 (început)
4. Conducerea ei: 22:3
5. Închinarea ei înaintea lui Dumnezeu: 22:3,4
6. Lumina ei: 22:5
7. Sarcina ei: 22:5 (sfârșit)

Încheierea epistolei 22:6-21

Şapte cuvinte despre acest mesaj 22:6-19

1. Este adevărat. 22:6 (început)
2. Este actual. 22:6 (mijloc), 7 (început)
3. Trebuie păzit. 22:7
4. Este important: 22:8-15
5. Este de la Isus: 22:16
6. Este evanghelistic: 22:17
7. Nu are voie să fie schimbat: 22:18,19

Ultimele cuvinte ale lui Isus 22:20 (început)

Salutările de încheiere 22:20,21

După Thomas Jettel

16. O structură posibilă a Apocalipsei

<i>Locul</i>		<i>Capitol și verset</i>	<i>Conținut</i>
1:1-8	PROLOG	1-3	Cuvânt înainte
			1,2 Titlul/antetul 3 Fericirea
		4-8	Introducere
			4-6 Salut cu urare de har și proslăvirea lui Hristos 4a Adresarea, 4b-5a Urarea de binecuvântare 5b-6 Laudă/doxologie 7-8 Deschiderea temei principale (a dramei) 7 Tema/motto (al cărții) 8 Dumnezeu, Domnul: Cel ce este, era și vine
1:9-3:22	Actul 1 sau unitatea 1 sau ciclul 1	BISERICA PE PĂMÂNT ÎN ÎNCERCARE ȘI SUB JUDECATA DOMNULUI	
		1:9-20	Preludiu (introducere) Viziunea chemării: Hristos cel proslăvit ca Judecătorul care cercetează bisericile
		2:1-3:22	Cele 7 scrisori către 7 biserici locale din Asia Mică Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia, Laodiceea
4:1-8:1	Actul 2 sau unitatea 2 sau ciclul 2	PREGĂTIREA ȘI DESCHIDEREA JUDECĂȚII	
		4:1-5:14	Preludiu: Viziunea tronului Creatorului și a Mielului
		6:1-17	<i>Deschiderea celor 7 peceti</i>
		7:1-17	Interludiu (intermezzo, frază intermediară)(cei 144.000 de pecetluiți, gloata cea mare)
		8:1 și urm.	Pecetea a 7-a
8:2-11:18	Actul 3 sau unitatea 3 sau ciclul 3	CELE 7 TRÂMBIȚE	
		8:2-6	Preludiu (Viziunea altarului cersc al tămâierii)
		8:7-9:21	<i>Cele 7 trâmbițe (judecățile trâmbițelor)</i>
		10:1-11:14	Interludiu (Cei 2 martori)
		11:15-18 și urm.	Trâmbița a 7-a – a venit domnia lui Hristos peste lume.
11:19-14:20	Actul 4 sau unitatea 4 sau ciclul 4	MAREA LUPTĂ DINTRE DUMNEZEU ȘI SATANA	
		11:19-12:12	Preludiu (Viziune cerească: chivotul legământului) Femeia și copilul

<i>Locul</i>		<i>Capitol și verset</i>	<i>Conținut</i>
		12:13-13:18	Trinitatea satanică: 12:13-18 Balaurul cerului, șarpele cel vechi 13:1-10 Monstrul din mare 13:11-18 Monstrul din pământ
		14:1-5	Interludiu (Mielul și cei 144.000 de pecetluiți)
		14:6-13	Mesajul întreit al îngerilor: (Evanghelia veșnică, a căzut Babilonul, vestirea judecății veșnice)
		14:14-20 și urm.	Postludiu (Viziunea judecății la venirea lui Hristos) Secerișul grâului/culesul viei de pe tot pământul
15:1-16:17	Actul 5 sau unitatea 5 sau ciclul 5	CELE 7 JUDECĂȚI ALE POTIRELOR ASUPRA LOCUITORILOR PĂMÂNTULUI	
		15:1-16:1	Preludiu (Viziunea Templului)
		16:2-17 și urm.	<i>Cele 7 judecăți ale potirelor, care desăvârșesc mânia lui Dumnezeu</i>
		16:15	Interludiu (Fericirea)
16:18-19:10	Actul 6 sau unitatea 6 sau ciclul 6	JUDECATA PEDEPSITOARE ASUPRA CURVEI BABILON	
		16:18-17:3a	Preludiu (îngerul cu potirul al 7-lea)
		17:3b-18	Taina Babilonului și legătura cu prima fiară
		18:1-24	Prăbușirea Babilonului
		19:1-10 și urm.	Postludiu (Bucurie în cer – adevărata mireasă a Mielului, în contrast cu curva Babilon)
19:11-21:1	Actul 7 sau unitatea 7 sau ciclul 7	JUDECATA ÎNTREITĂ DE LA SFÂRȘIT	
		19:11-18	Preludiu (Hristos Se arată – cerul deschis)
		19:19-21	Războiul împotriva monstrului din mare și a celui din pământ și judecata finală asupra lor
		20:1-10	1000 de ani de temniță pentru balaur, Satana, 1000 de ani de domnie a lui Hristos, Mileniul, ultima răscoală
		20:11-15	Tronul alb: judecata finală asupra morților
		21:1 și urm.	Postludiu (Cer nou și pământ nou)
21:2-22:5	Actul (al 8-lea) de încheiere și punctul culminant	BISERICA LUI ISUS HRISTOS ÎN DESĂVÂRȘIRE	
		21:2-10a	Preludiu (un înger cu potir)
		21:10b-22:5	Viziunea noului Ierusalim, cer nou, pământ nou
22:6-21	EPILOG	6-9	Încheiere
		10-20	Cuvânt de încheiere

<i>Locul</i>		<i>Capitol și verset</i>	<i>Conținut</i>
		21	Binecuvântare

După Rolf J. Pöhler

Iată, au trebuit îngropați
 cei ce-au dat lumii porunci,
 și cuvântul lor n-a rămas.
 Casele lor au ajuns ruine,
 monedele lor nu mai au preț,
 cele găsite în pământ.
 Numele lor s-au stins,
 cântecele lor nu se mai cântă,
 împărățiile lor sunt pustii,
 peceteile lor sunt sfărâmate,
 limbile lor nu se mai vorbesc,
 legea lor de mult nu mai e în vigoare.

Numele lui Isus va rămâne,
 Împărăția lui Isus nu va pieri niciodată,
 porunca Lui e valabilă pururi.
 Cuvântului lui Isus totul trebuie să-i facă loc
 și nicio moarte nu-L poate atinge.

Isus domnește în veci

17. Trinitatea (ne)sfântă, capitolele 12-14

<i>Trinitatea dumnezeiască</i>	<i>Trinitatea satanică</i>
Tatăl	Balaurul cerului
dă Fiului putere și tron 2:28; 3:21; 12:5	dă „fiarei” putere și tron 13:2,7
Fiul	Fiara 1, din mare
Mihail = „Cine este ca Dumnezeu?” 12:7	„Cine se poate asemăna cu fiara?” 13:4
un Miel 5:6 și urm.; 11:1 și urm.	un monstru/o ființă hibridă 13:2
cu 7 coarne 5:6	cu 10 coarne 13:1
și multe cununi 14:14; 19:12	și 10 coroane 13:1
și nume (de demnitate) 19:12,16	și nume (de hulă) 13:1
lucrează 3½ ani pe pământ	se dezlănțuie 3½ ani pe pământ 12:6,14; 13:5
primește o rană de moarte 5:6,12	primește o rană de moarte 13:3,12,14
era - este - vine din nou 1:4,8; 4:8; 11:17	era - nu este - vine din nou 17:8,11
trăiește o înviere 1:18	trăiește o înviere 13:3,12,14
trăiește o înscăunare 3:21; 5:12; 12:5	trăiește o înscăunare 13:2,7
i se închină locuitorii cerului 5:8 și urm.; 7:10; 12:10; 15:2-4; 22:3	i se închină locuitorii pământului 13:4,8
care poartă pecetea 7:3; 14:1	care poartă semnul 13:16; 19:20
este învingător și biruitor 5:5	este învingător și biruitor 13:7
luptă pentru sfinți 19:11 și urm.	luptă împotriva sfinților 13:7
vorbește în Numele lui Dumnezeu 19:13	vorbește în numele balaurului 13:5
Duhul Sfânt	Fiara a 2-a, din pământ
Duhul adevăratei prorocii cf. Ioan 14:16-26; 15:26; 16:5-15	Duhul prorociei mincinoase Apocalipsa 16:13
este Locțiitorul lui Hristos	este locțiitorul fiarei 13:12
	are coarne ca ale unui miel 13:11
vorbește ca Mielul	vorbește ca un/ca balaurul
îi duce pe oameni la închinare înaintea Mielului	îi amăgește pe oameni să se închine fiarei 13:12,14
face să cadă foc din cer Faptele apostolilor 2:3	face să cadă foc din cer 13:13 și urm.
dă viață 11:11	dă viață 13:15
dă pecetea lui Dumnezeu = Numele Mielului 7:1 și urm.; 14:1	impune semnul Satanei = numele „fiarei” 13:16-18

După Rolf J. Pöhler

18. Hristos și numele Lui în Apocalipsa

	Numele	Număr	Locuri biblice în Apocalipsa
1	Isus Hristos	4	1:1,2,5,9
2	Martorul credincios	1	1:5
3	Cel întâi născut din morți	1	1:5
4	Domnul împăraților pământului	1	1:5
5	Alfa și Omega	3	1:8; 21:6; 22:13
6	Isus	8	1:9; 12:17; 14:12; 17:6; 19:10,10; 20:4; 22:16
7	Domnul	2	1:10; 12:13
8	Cineva care semăna cu Fiul omului	2	1:13; 14:14
9	Cel dintâi și Cel de pe urmă	3	1:17; 2:8; 22:13
10	Cel viu	3	1:18; 4:9,10
11	Cel ce ține cele șapte stele în mâna dreaptă	1	2:1
12	Cel ce are sabia ascuțită cu două tăișuri	1	2:12
13	Fiul lui Dumnezeu, care are ochii	1	2:18
14	Luceafărul de dimineață	2	2:28; 22:16
15	Cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu ...	1	3:1
16	Cel Sfânt, Cel Adevărat ...	1	3:7
17	Amin	17	3:14
18	Martorul credincios și adevărat		3:14
19	Începutul zidirii lui Dumnezeu	1	3:14
20	Leul din seminția lui Iuda	1	5:5
21	Rădăcina lui David	2	5:5; 22:16
22	Mielul	27	5:6,8,12,13; 6:1,16; 7:9,10,14,17; 12:11; 13:8; 14:1,4,4,10; 15:3; 17:14,14; 19:7,9; 21:9,14,22,23,27; 22:1,3
23	Domnul lor (al martorilor)	1	11:8
24	Hristosul Său	2	11:15; 12:11
25	Un fiu, un copil de parte bărbătească ...	1	12:5
26	Copilul de parte bărbătească	1	12:13
27	Cel ce ședea pe nor	2	14:15,16
28	Domnul domnilor	2	17:14; 19:16
29	Împăratul împăraților	2	17:14; 19:16
30	Credincios și Adevărat	1	19:11

	Numele	Număr	Locuri biblice în Apocalipsa
31	Cuvântul lui Dumnezeu	1	19:13
32	Hristosul	2	20:4,6
33	Cel ce ședea pe tron	1	21:5
34	Începutul și Sfârșitul	2	21:6; 22:13
35	Odrasla din rădăcina lui David	1	22:16
36	Doamne Isuse	1	22:20
37	Domnul Isus Hristos	1	22:21
		89	

Sursa: Werner Mücher, Die Offenbarung

19. Început și sfârșit – Moise și Ioan

Între începutul și sfârșitul Bibliei există o serie de legături care ne arată că Biblia este *un întreg*, cu *un singur* Autor și *un singur* plan.

La început	La sfârșit
Geneza 1:1 La <i>început</i> , Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.	Apocalipsa 22:13b Eu sunt <i>începutul</i> ...
Geneza 1:1 <i>Cerurile și pământul</i> .	Apocalipsa 21:1 Apoi am văzut un <i>cer</i> nou și un <i>pământ</i> nou.
Geneza 1:2 și peste fața adâncului de ape era <i>întuneric</i> .	Apocalipsa 22:5 Acolo nu va mai fi <i>noapte</i> (cf. Apocalipsa 21:25).
Geneza 1:3 Dumnezeu a zis : Să fie <i>lumină</i> ! Și a fost <i>lumină</i> .	Apocalipsa 21:23 Slava lui Dumnezeu o <i>luminează</i> , și Mielul este <i>lumina</i> ei.
Geneza 1:10 Grămada de ape a numit-o <i>mare</i> .	Apocalipsa 21:1 Și <i>marea</i> nu mai era.
Geneza 1:14-16 ... <i>soarele și luna</i> , ca să lumineze pământul.	Apocalipsa 21:23 Cetatea n-are trebuință nici de <i>soare</i> , nici de <i>lună</i> , ca s-o lumineze.
Geneza 1:16 Și stelele.	Apocalipsa 22:16 Eu sunt <i>Luceafărul</i> strălucitor de <i>dimineață</i> .
Geneza 2:4,5 Toate lucrurile create și <i>făcute</i> .	Apocalipsa 21:5 Cel ce ședea pe tron a zis : Iată, Eu <i>fac</i> toate lucrurile <i>noi</i> .
Geneza 2:9 <i>Pomul vieții</i> în mijlocul grădinii.	Apocalipsa 22:2 În mijlocul pieței cetății este <i>pomul vieții</i> .
Geneza 2:10 Un <i>râu</i> ieșea din Eden și uda grădina.	Apocalipsa 22:1 Un <i>râu</i> cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din tronul lui Dumnezeu și al Mielului.
Geneza 2:11 Ținutul Havila, unde se află <i>aur</i> , și aurul din țara aceasta este bun.	Apocalipsa 21:18 Cetatea este de <i>aur</i> curat, ca sticla curată.
Geneza 2:12 <i>Pietre scumpe</i> .	Apocalipsa 21:19 Temeliile zidului cetății erau împodobite cu tot felul de <i>pietre scumpe</i> .
Geneza 4:17 O <i>cetate</i> zidită de Cain.	Apocalipsa 21:2 Și am văzut coborându-se din cer de la Dumnezeu <i>cetatea</i> sfântă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.
Geneza 2:15 Părtașia lui Dumnezeu cu <i>oamenii</i> .	Apocalipsa 21:3 Și El va locui cu ei (<i>cu oamenii</i>).
Geneza 2:21-23 O <i>mireasă</i> este adusă la bărbatul ei.	Apocalipsa 21:2 Ca o <i>mireasă</i> împodobită pentru bărbatul ei.
Geneza 3:1 <i>Șarpele</i> își începe lucrarea de înșelător.	Apocalipsa 20:10 <i>Șarpele</i> cel vechi, care înșală neamurile, a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă.
Geneza 3:4 Intră <i>minciuna</i> .	Apocalipsa 21:27 Nimic întinat nu va intra în cetate, nimeni care trăiește în spurcăciune și în <i>minciună</i> .
Geneza 3:7 Au cunoscut că erau goi; au cusut laolaltă <i>frunze de smochin</i> și și-au făcut șorțuri din ele.	Apocalipsa 19:8 I s-a dat să se îmbrace cu <i>în subțire</i> , strălucitor și curat ; pentru că inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.
Geneza 3:7 Omenirea <i>pierdută</i> .	Apocalipsa 21:24 Neamurile <i>mântuite</i> .
Geneza 3:8 Și omul și nevasta lui s-au <i>ascuns</i> de fața Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină.	Apocalipsa 21:3 Iată cortul <i>lui Dumnezeu</i> cu oamenii!

La început	La sfârșit
Geneza 3:17-19 <i>Truda și munca</i> sunt rânduite ca pedeapsă.	Apocalipsa 21:4 El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Nici tânguire, nici ți păt, <i>nici durere</i> .
Geneza 3:19 <i>Moartea</i> este rânduită ca pedeapsă.	Apocalipsa 21:4 <i>Moartea</i> nu va mai fi.
Geneza 3:17 Este rostit un <i>blestem</i> .	Apocalipsa 22:3 Nu va mai fi nimic vrednic de <i>blestem</i> .
Geneza 3:15 Marea promisiune.	Apocalipsa 20-22 Promisiunea împlinită.

Sursa: revista „KOMM” ianuarie 2012

20. Comentarii consultate

Allen, James, Die Offenbarung, Was die Bibel lehrt, Dillenburg, 1999

Baines, T.B., The Revelation of Jesus Christ, London, 1905

Barclay, William, Das sagt der Auferstandene, Kassel, 1967

Beale, Gregory K., The Book of Revelation: A Commentary on the Greek Text, Grand Rapids, 1999

Dennet, Edward, The Vision of John in Patmos

Dönges, Dr. Emil, Was bald geschehen muss, Dillenburg, 1985

Frey, Hellmuth, Das Ziel aller Dinge, Das erweckliche Wort, Lahr-Dinglingen, 1977

Grant, F.W., Numerical Bible, New Jersey, 1978

Gregg, Steve, Revelation, Four Views, A Parallel Commentary, Nashville, 1997

Guthrie, Donald, New Testament Introduction, Don Mills 1970

Hartenstein, Karl, Der wiederkommende Herr, Stuttgart, 1948

Hausoul, Raymond R., Openbaring, <http://bijbelstudie.110mb.com/index.php>, 2009

Hinkelmann, Frank, Die sieben Sendschreiben der Offenbarung, Nürnberg, 2004

Keck, Erwin, Die Offenbarung, Route 66 – Quer durch die Bibel, <http://www.ewaldkeck.de/downloads/route66.html>

Jettel, Thomas, Gedanken zur Gliederung des Buches der Offenbarung, 2010, manuscris nepublicat

Ladd, Georg Eldon, A Commentary on the Revelation on John, Grand Rapids, 1972

Johnson, Dennis E., Triumph of the Lamb, New Jersey, 2001

Kelly, William, The Revelation, London, 1901

Ouweneel, W.J., De Openbaring van Jesus Christus, Deel 1 en 2, Vaasen, 1988

Peters, Benedikt, Geöffnete Siegel, Berneck, 1991

Poythress, Vern S., The returning King, New Jersey, 2000

Rossier, Henry, Die symbolische Sprache der Offenbarung, Neustadt, 1972

Smith, Hamilton, Die Sendschreiben an die sieben Versammlungen, Interlaken

Tenney, Merrill C., Die Welt des Neuen Testaments, Marburg, 1979

Trail, Ronald L. AN EXEGETICAL SUMMARY OF REVELATION, SIL International, Texas, 2008